

Bemærkninger til forslaget

Forslagsstillerne er af den opfattelse, at tilkendt dansk folkepension skal kunne tages med, hvis man flytter til udlandet. Sådan er det også normalt – bortset fra, at man ikke kan medtage folkepensionen ved flytning til Grønland og Færøerne.

Det mener forslagsstillerne strider mod det princip, at folkepensionen er en såkaldt eksportabel ydelse, som man kan tage med, hvis man flytter fra Danmark og til et andet land det være sig Australien, Argentina eller et helt tredje land.

I korte træk er pensionsreglerne sådan, at man for at kunne få fuld folkepension skal have boet i Danmark i mindst 40 år mellem det fyldte 15. og 67. år. Pensionsalderen er dog nedsat til 65 år fra den 1. juli 2004 for personer, der er født efter den 1. juli 1939.

Har man boet kortere tid i Danmark, beregnes pensionen som 1/40 af den fulde pension for hvert år, man har boet i Danmark. Har man for eksempel haft bopæl i Danmark i 10 hele år, udbetales pensionen som 10/40 af en fuld dansk pension, en såkaldt brøkpension.

På baggrund af en konkret sag om en dansk borger, der flyttede til Grønland og oplevede, at han mistede sin folkepension, har der været stillet en række spørgsmål til socialministeren om problemstillingen vedrørende Grønland og Færøerne.

Af svarene fremgår det, at forklaringen på, hvorfor man ikke kan tage dansk folkepension med til Grønland og Færøerne, er, at man i udlandet ikke opnår ret til pension i tilflytningslandet, når man flytter dertil. I stedet kan dansk folkepension tages med til andre lande. Det gælder navnlig inden for EU/EØS-området og de lande, Danmark har indgået konventioner med. Forklaringen på forskellen er, at loven om social pension og den nordiske konvention om social sikring ikke gælder mellem de forskellige dele af rigsfællesskabet.

Uagtet at de nævnte love og konventioner ikke er gældende mellem de forskellige dele af rigsfællesskabet, er det forslagsstillerne opfattelse, at udbetaling af dansk folkepension til dem, der har ret til at modtage den, skal fortsætte, uanset om modtageren flytter til

Grækenland, Guatemala eller Grønland eller til Finland, Filippinerne eller Færøerne.

Der er efter forslagsstillerne opfattelse ikke tale om, at Danmark griber ind i andre landes suverænitet eller pensionslovgivninger ved at fortsætte med at udbetale dansk pension til de danskere, der har ret til dansk folkepension. Det er opfattelsen, at udbetaling af dansk folkepension skal ske efter danske regler til dem, der har krav på pensionen, uanset hvor de måtte tage bopæl i deres pensionisttilværelse.

Desuden vil forslagsstillerne pege på, at der formentligt opholder sig et større antal grønlandere i Danmark, som, hvis de kunne medtage dansk folkepension, ville rejse hjem til Grønland og nyde pensionisttilværelsen der. Men som de nuværende regler er, afholder mange sig fra den mulighed, fordi de mister den danske folkepension og i stedet bliver sat på grønlandsk alderspension, der er lavere end folkepension og det forudsætter tilmed, at de kan få alderspensionen tilkendt.

Hvis en del herboende grønlandere vælger at flytte tilbage til Grønland og nyde pensionisttilværelsen med dansk folkepension, vil det tilmed betyde, at der vil blive en del boliger ledige i Danmark, formentlig flest i København. Selvom det er tale om en marginal effekt, så er det en effekt, der hører med til det samlede billede.

Økonomien i forslaget

Socialministeren har som argument mod at lade folkepensionen følge med til Grønland bl.a. peget på, at en ny pensionsordning efter internationalt forbillede foruden enighed inden for Rigsfællesskabet og ny lovgivning på området tillige vil medføre merudgifter, som der skal findes finansiering til.

Efter forslagsstillerne opfattelse må det økonomiske argument være blandt de mindste. For eksempel får en dansk folkepensionist bosiddende i Danmark udbetalt folkepension. At vedkommende flytter til Grønland eller til Færøerne, kan derfor næppe siges at være en merudgift. Var vedkommende flyttet til alle